

МОЛОДШИЙ КОЛОС

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

ЧЕТВЕР
13
КВІТНЯ
1972 р.
Ціна 2 коп.

СЬОГОДНІ —
ДЕНЬ ПОЕЗІЇ
НА КІРОВОГРАДЩИНІ

Георгій ЩЕРБИНА.

ПОВІНЬ

Свята велич — нам сьята,
Дивовижна сила сьята! —
В кожнім серці розквіта
Пісня щира і крилата.
Крізь майовість прапорів
Співа, як повінь, ліне, ліне
І, з'єднавшись угорі,
Обіймає Батьківщину.
В ній — відлуння з-над Неви,
Що долає світлі гони,
Буднів гомін трудовий,
Єдність нашої колони.
А вона ж — як моноліт! —
Йде крізь радісну жовтневість:
І з далеких славних літ
Сяють очі Іллічеві.
Друже, вслухайся в ходу —
Як це молоді і дуко!
Ти ідеш, і я їду,
Світ іде за нами, друже!
Хай сивішають літа —
Молодіють наші свята!
В кожнім серці розквіта
Пісня щира і крилата.
Бо ми всі — як моноліт! —
Йдем крізь ленінську жовтневість
Нам з далеких славних літ
Сяють очі Іллічеві.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
студент

ЙОГО ІМ'Я

Де б не жили,
І що б ми не робили,
Його ім'я нам додавало сили,
Куди б не йшли,
І як би не жили,
Його ім'я, як прапор ми несли.
Найбільше щастя знаю у житті:
Свої звірати з Леніним путі.

Валерій ЮР'ЄВ

ПІСНЯ ВОГНЮ

Зеленоперий день, як птаха,
Кружляв у вранішній росі,
А я — червоним півнем з даху,
А я — стодзьобо напосів
На лист,

на гілку,
на міжвіття —
Гуляв запалена душа!
Усе, що дух мій прикраша,
Пливе в мої печельні сітті,
Чадить і корчиться, вмирає,
Немов би в іскрі смисл буття...
Сміюся,
падаю,
паляю,
Бо то життя — моє життя,
У нім не схибила ще ні разу я —
Ні в дальніх пуцях, ні в морях...
А люди, вдатні до фантазії,
Вони мене боготворять.
Я ж спопелює не тільки генії,
Не тільки блазнів і царів...
А нині — сивий гриб вогненіє
На мій обвуглений поріг!
І страшно...
Плютістю пекучую,
Проклявши чорні всі дими,
Я мозок свій, як гвинт, закручую
В людські уми,

в людські уми.
Щоб виграв я горобиною,
Щоб маком сходить з-під землі,
Щоб пахло свіжою хлібиною
У тітки Мотрі на столі!
Щоб не округлі очі жаху —
Щоб квітли грози молоді...
Зеленоперий день, як птаха,
У мій світанок прилетів,
м. Кіровоград.

НАГОРОДА ОКРИЛЮЄ

Колос на трудящій руці... Задля нього зустріч світанків на хлібному полі, йому — дума і самовіддана праця хлібороба.

Всю свою щирю працю, все тепло свого серця віддали широкій степовій ниві трудівники села орденської Кіровоградщини. І земля віддячила дбайливим господарів. Кіровоградщина минулого року стала переможцем у змаганні за великий хліб серед областей степової зони, зібравши найдорідніший в республіці урожай.

Як уже повідомлялося в пресі, на обласній нараді працівників сільського господарства перший секретар обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК прийняв присуджений області перехідний Червоний прапор ЦК КП України та Ради Міністрів УРСР, який вручив міністр сільського господарства УРСР П. Л. ПОГРЕБНЯК.

Висока нагорода зобов'язує і молодого хлібороба до нового походу за високі врожаї.

СІВБА — ЛИШЕ ПОЧАТОК

ПОВЕРНУВШИСЬ з обласної наради працівників сільського господарства, голова нашого колгоспу Олег Павлович Зайндрюкський та секретар партійної організації Давид Юхимович Равлик відразу ж зустрілися з бригадиром тракторних бригад, механізаторами, тваринниками, розповіли їм, про що йшлося на ній. З радістю зустріли трудівники звістку про те, що міністр сільського господарства УРСР П. Л. Погребняк на цій нараді вручив Кіровоградській області — переможцеві серед областей степової зони у соціалістичному змаганні 1971 року — перехід-

ний Червоний прапор ЦК КП України та Ради Міністрів УРСР.

Ця нагорода цілком заслужена, адже хлібороби трудяться не покладаючи сил, і у більшості колгоспів та радгоспів області одержано небачені раніше врожаї.

Вагомий внесок у перемогу хліборобів нашої області внесли механізатори і нашого колгоспу: вони виростили по 40 центнерів зерна на круг на кожному з 2013 гектарів, зібравши високі врожаї цукрових буряків (у районі вищій врожаї отримали лише у колгоспі імені Щорса).

А нині, коли на полях господарства ілядно господарює весна, у нас швидкими темпами проводяться весняно-польові роботи. Ще 17 березня розпочали сівбу ранніх ярих зернових культур. Першими розпочали, першими в районі її закінчили. А найголовніше те, що виконали ці роботи в оптимальні строки. І це радує, адже хлібороби нашого колгоспу у другому році п'ятирічки зобов'язалися виростити ще вищий урожай, ніж торік — по 80 центнерів зернових з кожного гектара.

Вже зараз видно результати праці наших трударів: сходять ярих зернових відмінні, повністю збереглися посіви озимих.

Під час обговорення роботи обласної наради працівників сільського господарства механізатори на-

шого колгоспу добрими словами згадали наших однопольчан трактористів Степана Мельниченка, Леоніда Кушніра, ланкової Євдокії Бондаренко, молодого механізатора Володимира Кушніра, висловили бажання працювати ще більш наполегливо, щоб виконати своє соціалістичне зобов'язання. До цього нас зобов'язує висока нагорода.

Н. ЧАРТОРІЙСЬКА,
секретар комітету комсомолу колгоспу «Росія» Ульянівського району.

ТРУДОВИЙ ДЕСАНТ

СВІТЛОВОДСЬКІ ЗБИРАЮТЬ КОШТИ ДЛЯ СПОРУДЖЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ГЕРОЯМ КІРОВОГРАДЩИНИ

Цього весняного дня серед учнів Світловодської середньої школи № 8 панувало особливе похваллення. Таких, що стояли б осторонь і лише спостерігали, не було. Кожний хотів внести свою частку у збирання металевого брухту, яким розпочався трудовий десант, оголошений радою дружини та комітетом комсомолу на честь 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Навіть найменші, жовтенята, старалися. Спільними зусиллями вони назбирали більше трьох тонн металевого

брухту, а другокласник Вадим Шаповал зумів принести 30 кілограмів кольорового. Проте найактивнішими були юні ленінці. Ідучи по маршруту «Піонербуд» Всесоюзного піонерського маршу «Завжди напоготові», десять загонів дружини імені Зої Космодем'янської вирушили вулицями рідного селища, зносячи металевий брухт до шкільного подвір'я. Почалося змагання за першість. Ось п'ятеро шестикласників — Тоня Помурен, Вася Соловей, Сергій Галушкін, Олена Авдсева та Вася Удовенко при-

кочують навантажений візок з кольоровим металобрухтом. «Є вісімдесят кілограмів!» — радо вигукують вони, коли старша вожата Наталія Рабцун зважує метал. Їх однокласники — піонери загону імені Героя Радянського Союзу Івана Поворознюка зуміли зібрати дві тони чорного брухту.

Поруч з піонерами і їх старші товариші — комсомольці. Ставши на трудову вахту під девізом «Зростаємо у праці на благо Батьківщини», вони намагаються бути прикладом для молодших. Ось в'їжджає само-

скід, навантажений металобрухтом, зібраним дев'ятикласниками. Секретар комсомольської організації класу Галина Калінічева доповідає організатору позакласної роботи М. П. Хоменку про внесок своїх однокласників у фонд В'єтнаму, а випускники школи збрали металевий брухт на будівництво пам'ятника юним героям Кіровоградщини. Трудовий десант продовжувався весь канікулярний тиждень.

960 кілограмів кольорового та близько 20 тонн чорного металевого брухту здали державі учні Світловодської середньої школи № 8.

І. КАРАНТ,
вчитель Світловодської СШ № 8.

Штучні острови в морі. Їх можна побачити на Каспії, поблизу берегів Азербайджану. Десятки мільйонів тонн нафти добувають промисловники щороку з нафтоносних пластів, що залягають під дном моря.
На фото внизу: нафтопромисел у Каспійському морі. Фото АПН.

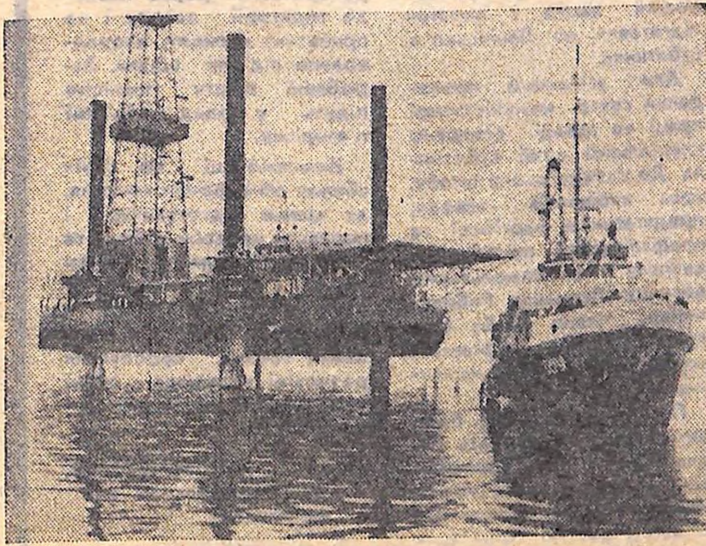

У Київському народному університеті технічного прогресу працює 17 факультетів і 14 філіалів. Навчаться в ньому 2700 чоловік — робітники, службовці різних підприємств міста, інженерно-технічні робітники.

Київському народному університету — 10 років. За цей час він став найкрупнішим громадським навчальним закладом, який уже закінчили 10 тисяч чоловік.

На знімку: декан авіатранспортного факультету Київського народного університету технічного прогресу Наталія Гудим-Левкович (зліва) проводить практичні заняття з слухачами Народного університету.

Фото В. ОРЛОВ, АПН.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

БРАТСЬКА МОГИЛА

На вигорі. (Пам'яте, струнко!) В мареві

дальнім. Бита вітрами, що гупають в насип мов гирі, Небо підперши, дивиться в космос пірамідально Братська могила. Братська могила.

могила. Рік сорок перший. Рота з нальоту зметена

шквалом. Віру — на брата. Кулі — на брата. Все —

поділили! (Пам'яте, струнко!) Тут вони впали. Тут вони

впали. Тут їх поклали в братську могилу. В братську

могилу. Небо підперла сталлю прошита доля

солдатська. Цілит у безмір стрілу обеліска стосило. Жити не просто: жити — по-братськи. Вмерти —

по-братськи. Щоб — не осібно: в братську могилу. В братську

могилу. Зламана постать. (Пам'яте, струнко!) Хто вона?

Звідки? Хустка — на плечі. Паморозь голову вкрила. Скроні — в долоні: сину, синочку мій,

світку! Братська могила. Братська могила. Братська

могила. З ночі — світанок. З тліну — скресіння:

траві і квіти. Чорну цю землю рясно кров окропила. Ти мене мовиш. Ти мене судиш. ти мені

світиш — Братська могило. Братська могило.

Віктор ГАНОЦЬКИЙ

ПРОСТЕЛИ МЕНІ СТЕЖКУ...

Простели мені стежку, осене, Простели золоту Серед тихої просині У дитинства саду.

Не лякай мене знову пустою, Зустрічай, як колись. Над хрумкою напустою Срібним ранком схились.

Й поверни мені все, що втрачено, Поверни, не жалій. Та й дощами запчаємо Об порі золотій.

Не спіши лише брови супити, Не спіши до зими. Не печаль у супутники, Тільки радість візьми.

НА ВІТРИНІ, як під шнурочок, вишикувались дитячі черевички. «Зайчиком» відбивається сснє в лакованих сандалях, ботиночках. Тягнеться малюк захоплено до обнови, йому б все оте різнобар'я з собою прихопити. І якби вмів читати — дізнався б, що радість оту подарували йому робітники Кіровоградської взуттєвої фабрики.

Не простий процес виготовити пару черевиків. І хоча технологія весь час прямує до удосконалення, операцій поки що на одній парі понад 60, починаючи з розкрою і кінчаючи застібкою.

В нинішній п'ятирічці випуск взуття повинен збільшитись на 18—23 проценти, в тому числі й дитячого. Отже, виробництво Кіровоградської взуттєвої фабрики, йдучи в ногу з запитами часу, має наростати.

Категоричність цього «мле» цілком виправдана. Для прикладу візьмемо поширений цех № 6. Відкрився він не так давно — в 1968 році. І здавалося б, не характерно за приклад брати цех, де ще не налагоджено стабільність у виробництві, де, як у кожному новому колективі, була пора й привічавання, й притирання характерів. Як правило, тут на перших кроках відзначення можливості. Виправдані чи невиправдані їх відносять за рахунок «входження в колею». В поширеному цеху № 6 обійшлися без бухгалтерії коліваць. Хоча підрахунок велась прискіпливо. Якщо в рік пуску за зміну цех виготовляв 800 пар шкільного взуття, то вже наступного року — 883 пари. Ще через два роки зміною нормою цеху стала 941 пара. А теперішня норма — 992 пари.

Економісти цей сталий графік поясчили б правильною організацією праці, злегдженною роботою служб заготівлі і постачання, високою оснащеною новою технікою та її освоєнням. Соціологи зі свого боку зауважили б: в цеху багато молоді, а це значить — енергія вища, темп високий у виробництві. До того ж, загальноосвітній рівень не нижче десятирічки, що відіграло неабияку роль при освоєнні нових машин, устаткування.

СТАЙНЕ зауваження було б слушним. З самого початку організації поширеного цеху № 6 в суді прийшло чимало юнаків і дівчат. Майже всі прижилися в колективі не на рік. І сьогодні третина робітників цеху складають комсомольці та молодь, ті, що започаткували випуск нової продукції фабрики — шкільне взуття.

З ПЕРШИХ змін молодь активно включилась у виробничий процес. Ще тільки-но освоювали нові зразки продукції, ще тільки вивчали прийоми роботи на конвейєрі, вирішили — працювати без відстаючих.

Добре давати слово, мати бажання дотримати його, коли впевнений у своїх силах, а головне, коли за плечима досвід. У Тамарі Мартиненко, Олі Челішевої, Валентині Кударенко його не було. Сам досвід не приїде до рук, розуміли

П'ятиріччя — ЗА ІНІЦІАТИВОЮ — РОБОТА

Ударну працю ТВОРЧИСТЬ ПОШУК

ДО ГЛИБИНИ ВИРОБНИЦТВА ІДУТЬ КОМСОМОЛЬЦІ ТА МОЛОДЬ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ВЗУТТЄВОЇ ФАБРИКИ У СВОЇХ ЩОДЕННИХ ПОШУКАХ

дівчата, і вчилися у майстрів, робітників з великим стажем. Тамара Мартиненко з дня введення в дію цеху освоїла всі процеси пошиву черевиків для школярів. Оля Челішева за 2 роки «виросла» від першого до п'ятого розряду, коли найвищий — шостий. Валя Кударенко встигає працювати за двоє: якщо хтось поруч не вийде на роботу, Валя підмінить — конвейєр не зупиниться.

Три дівчата — три шляхи найбільш характерного впливу молоді на ріст виробництва в поширеному цеху. Тут немає жодного молодого взуттєвника, який би не виконував змішані норми. А якщо так працюють хлопці і дівчата, то, звісно, й дорослі, і тим, хто тільки приходить в колектив, аж ніяк не можна відставати.

У ПИТАННЯХ виробництва комсомольці фабрики не чекають прийдешніх ініціатив і починають, а часто самі виступають заспівавачами хороших справ. Іх зв'язки враховують і специфіку виробництва, наявні можливості та резерви. Такий підхід комітету комсомолу, комсомольських активістів, рядових комсомольців з самого початку забезпечує успіх починають, виключає будь-які несподіванки.

Це було в рік підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Зібравшись всі члени комітету комсомолу, члени бригади закрійників, яку очолює Лариса Підковська. Дівчата гарчували, називали п'ятирічні цифри, щоправда дехто взявся за олівці та папір. Вже потім на цехових комсомольських зборах від імені своєї бригади Лариса Підковська дала слово в день 22 квітня 1970 року працювати повністю на закономіреному матеріалі. І вони дотримали слова. А починалось все саме з підрахунок своїх можливостей. Плюс комсомольський ентузіазм. Починала комсомольсько-молодіжна бригада, а похід за економією сировини відтоді стає загальнофабричним рухом. Пункт про економію шкіртоварів стоїть одним із перших в соціалістичних зобов'язаннях колективів і окремих робітників. І тон, як годиться зачинагелам, до цього часу задає бригада Лариси Підковської. За минулий рік закрійниця економіли 110 тисяч квадратних дециметрів шкіряних товарів. Лише за два місяці цього року вони додатково пошили б взуття з 25 тисяч збережених квадратних дециметрів шкіри.

В комсомольсько-молодіжній бригаді штампувального цеху, яка змагається з закрійниками Лариси Підковської, свій рахунок економії. Хлопці працюють на заготовках з жор-

сткої шкіри, зрозуміло, у них і показники дещо інші. Але понад 2 тисячі квадратних дециметрів шкіри економить щомісяця тут лише бригадир Петро Бойко. Своєю майстерністю він передає усім членам бригади. Навіть новачки колективу Микола Захаров та Борис Чередиак «підтягуються» до Петра. Таке тут правило для всіх — змішанішувати.

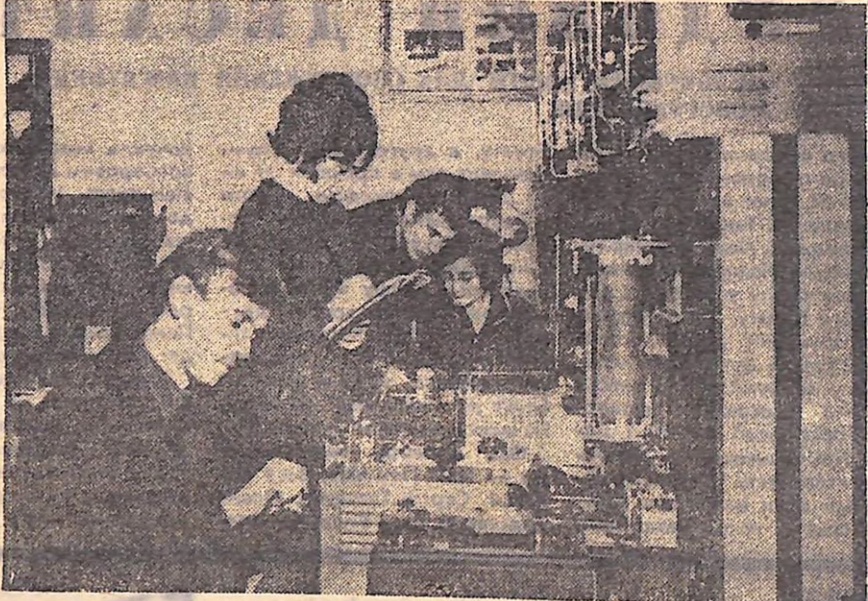
Два роки тому невеликий комсомольсько-молодіжний колектив Лариси Підковської працював на закономіреному матеріалі всього день. Комсомольці тоді змусили повірити, що справа, розпочата ними, — перший вогник для великого багаття. Полум'я його запалало на всіх дільницях, в цехах і бригадах. Якщо економію верхніх шкіряних матеріалів лише по закрійному цеху за 1971 рік виразити у вигляді готової продукції, це вийде небагато-немало — 90 тисяч пар взуття.

У ВИЧАЙНО, збереження шкірматеріалів не повинно позначитись на якості виробів. Ніде правди діти, рекламація — річ не з присманих. І тут комсомольці вирішили повести наступ проти бракоробів. Валя Дігтяренко, секретар комсомольської організації фабрики, так коментує плани на найближчий час:

— Зараз комітетом розроблені заходи, що сприяють боротьбі за якість. На кожній дільниці будуть створені комсомольські пости, в які увійдуть комсомольці, добре обізнані з технологією виробництва, мають порівняно великий стаж роботи, вчать в технікумах; «проектористи», комсомольські активісти. Таких постів плануємо мати двадцять сім.

Не переказали на плечі адміністрації всіх виробничих питань молоді взуттєвники. Сьогодні, як і вчора, вони — надійна підтримка у виконанні планів п'ятиріччя на своїй фабриці. Тільки сьогодні їх турботою стало не лише відпрезентувати для малечі якомога більше черевичок, але щоб і красивіші були їх вироби і найперше — довгозичні.

О. БАСЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Щедре сонце — для студентів то не лише прикмета весни, а й незаперечна ознака наближення літньої екзаменаційної сесії. І першокурсники, і випускники в напруженій тиші читальних залів і бібліотек, в інститутських лабораторіях старанно готуються до семінарських занять, практичних робіт. Кожен день використовується з найбільшою ефективністю.

На фото: (зліва направо) студенти ІV курсу фізико-математичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту Іван БОЙКО, Лідія БАШКАТОВА, Олександр АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ та Тамара ГОРДІЄНКО в електротехнічній лабораторії.

Фото В. КОВПАКА.

15 КВІТНЯ — ЛЕНІНСЬКИЙ СУБОТНИК

ДОБРИЙ ЗАСПІВ

«Працювати сьогодні краще, ніж учора, достойно зустріти червону суботу!» — під таким девізом трудяться сьогодні юнаки і дівчата Новомиргородського шкірзаводу. Продукція цього підприємства надходить на взуттєві фабрики багатьох областей нашої республіки, користується доброю славою. Шкіртовари з Новомиргорода йдуть у Київ, Харків, Львів, Донецьк, Одесу.

— На суботнику кожен з нас працюватиме один за двох, — говорить секретар комсомольської організації підприємства Людмила Рибальченко, майстер обробного цеху. — Зароблені

кошти підуть у фонд п'ятиріччя.

На заводі трудиться 9 комсомольців, серед них особливо відзначаються сумлінням і завзяттям стругальник шкіри Олег Толкаченко, шліфувальниця Антоніна Чупіна, майстер цеху Софія Васильчук та інші.

— Ми задоволені молоддю, — повідомляє директор заводу Анатолій Михайлович Денисенко. — Юнаки і дівчата у нас ініціативні, енергійні, беручі до роботи. Ось і нещодавно ми провели у себе на підприємстві суботник, в якому найактивнішу участь взяли молоді робітники.

Було наведено порядок в цехах підприємства та на його території. Це був хороший заспів і початок підготовки до Ленінського суботника.

Для успішного проведення свята комуністичної праці на заводі створено спеціальний штаб суботника. До складу цього штабу, крім керівників заводу, представників партійної та профспілкової організації, ввійшла комсомольський атажок Людмила Рибальченко. Члени штабу вже провели чималу організаційну роботу в колективі.

Під час суботника буде виготовлено тридцять тисяч дециметрів хромових шкіртоварів, з яких можна пошити понад тисячу пар літнього взуття. Крім цьо-

го, у червону суботу буде посаджено понад сто декоративних дерев навколо території заводу і на прилеглих вулицях, впорядковано під'їзні шляхи. Зароблені кошти повністю підуть у фонд дев'ятої п'ятиріччя.

Комсомольці на своїх зборах обговорили питання, як краще підготуватись і провести червону суботу та Ленінський залік. Кожен юнак і дівчина ще раз уважно ознайомились з працею В. І. Леніна «Великий почин», прослухали розповіді ветеранів праці про перші комуністичні суботники.

І. РОМАНЕНКО, наш громадський кореспондент. м. Новомиргород.